

Autor: Pan B

Týdeník Nájezd 480 vydáno k setkání v Barré i jinde, dne: 13. 10. 2021, online: najezd.wz.cz

Nájezd

Upozornění: **Budu tě tlouct, i s rizikem, že mě asi zabiješ.**

13. 10. Renáta, Gerald
 Přejeme vše nejlepší!
 Tak uvolni se, Renátko,
 aspoň dneska, nakrátko.
 Co Geralda potěší
 tak i tebe - na duši!

Obrázek týdne: Opilá cesta pro střízlivé.

Kalindář

6.11. se v Barré koná oslava

Vystoupí:
 USKS band
 Epos Neklan
 Вечная Rebelie

dále: křest knihy, občerstvení, speciální Nájezd **start: 18:00**

Derniéra Sochylonu U Budyho

28.9. se konalo U Budyho zakončení sochařského sympozia Sochylon 2021. K vidění byla galerie soch zajímavých tvarů od sochařů, kteří se sympozia od letošního srpna zúčastnili. Tato svatováclavská derniera Sochylonu měla být zakončena hudební produkcí formací: USKS band, Bobeš a Krystalnoeideal. Toliko byl plán... Avšak jeho realizace v místě konání nabírala dimenze undrošského chaosu. Dorazili jsme za Ujamuj Se K Smrti band k Budymu jako první. Chtěli jsme si probrat plán vystoupení. Nicméně záhy jsme zjistili, že elektrická prodlužka dosáhne k posledním lavicím interiéru a zbylých pět metrů elektriky je už na nás. Postavili jsme bicí, zapojili první část komb, a ejhle, potřebujeme alespoň další tři metry elektriky. Takže jsme museli motospojku Vilmu poslat pro nejbližší elektrické kabely.

„Tak hrajte, ne? Kurváááá!“ Tímto nás publikum povzbuzovalo k hudebnímu výkonu. „Ještě jedeme pro kabel,“ jsme opětovali výzvy lidu. Začalo se stmívat. Krátce po sedmé spustil USKS band. Kapela hrála uprostřed zahradního náčiní, kde ve středu rádoby pódia zela obrovská kupa listů. „Tam máte ukryté ježky?“ „Ne, to je umělecká kompozice.“ Baterka na mikrofonním stojanu tvořila kužel světla, v níž se tu a tam mihl zpěvákův list s texty, téměř démonické siluety muzikantů dotvářelo blízké světlo od sousedícího WC. Kouřové efekty obstaralo vedlejší ohniště, kde si právě dohravší nohejbalisté začali připravovat opékanou večeři. Hrály se naše improvizace na texty Jiřího „Svině“ Fialy: Lunderhood, Půlnoční Vinohrady, Shit and Cocaine. Soudě dle reakcí publika se produkce vyvíjela dobře. Basa bublala, kytara kreslila hudební plochy a melodické pasáže vyplňoval theremin s moog syntetizérem alternovaným s klávesami.

Bicí byly motorem, který hnal tempo celým večerem. Dokonce i lidi na ulici se zastavovali a přemýšleli, co to vlastně slyší. Bigbít? Psychedelic? Underground? Setmělo se. „Poslední píseň. Nechtě se připraví další kapela.“ Přišlo patnáctiminutové hudební dobrodružství Den básníka R.K. na (psychedelickém) mejdanu, který s kapelou doslova mával. „Kde je ta kapela, co má hrát po nás?“ „Nevyhadzují nás, tak pojďme hrát dál.“ Zahrála se ještě instrumentální improvizace. Ale po ní nenastoupila druhá kapela. Naopak. Jeli domů. „Doufám, že ne kvůli nám. Snad jsme jim nic neprovedli.“ Do pokoncertního ticha se ozvala ze zastřešené části zahrádky heligonka. Bobeš se právě ujal hudební produkce. Koncert USKS skončil trochu překvapivě, ale úspěšně. Dojmy však přerušila tak zvaná hudebníkova rutina, kdy že koncert končí složením aparatury na zkušebně. Opět se vyskytl fenomén, proč aparatura je po koncertě těžší než před ním? Řešení však přenechávám koňovi. Potom už byl prostor pro vítězné pivo a zasloužený spánek. Derniéra U Budyho pokračovala zhruba do půlnoci, kdy došlo všechno pivo. Po všech směrech to byla znamenitá akce.

Krtek

Sběr jablek a tekkno

Letos se konal 8.10. sběr jablek v sadu ve Slušticích. Tato dobročinná akce s přemírou jablek a jablečných výrobků byla i malou oslavou na zakončení festivalové sezóny. Návštěvníci ovšem nebyli rockeři ani kotlíkáři, nýbrž zasloužilí tekknaři a tekknařky, kteří si přijeli skloubit lásku k přírodě – tedy sběr jablek s láskou k tekkno hudbě. V odlehlé části sadu stál stan, kde byl zřízen malý bar. A již kolem 22. hodiny ve stanu vyrostla malá stěna sound systému Communal waste. A to se už začalo linout

pověstné dunění tekkna. DJ byl neúnavný, hrál skoro 6 hodin v kuse. Zřejmě měl cvik. Ale před bednami bylo prázdno. Noc poskytla mrazivou tmou a jediné hřejivé místo bylo u ohniště. Ochutnalo se domácí pivo Krtkosyn, které po letošní úpravě receptury mělo asi 14°, což z něj dělalo tichého zabijáka. Následoval set breakcoru z uskupení Peace is dead, který vedl jen k rozpakům, jestli to je hudba nebo ne... pravda scházel tomu rytmus i tónina. Muzika byla decentně nahlas a u ohně se rozvíjely debaty o pálení kvasu, vaření piva. Pak proběhly i nějaké vzpomínky, spíše však jejich mlhavé vybavování, na Hostomice 1993. Ráno kolem 11. se začalo hrát znovu tentokrát v režii Konfirmat SS. To už se jablka sklízela v plném proudu a moštovačka jela na plné obrátky. A takový mošt s rumem a skořicí... to byl výborný drink. Mezitím se pro děti udělala drakiáda, ale do západu slunce je nikdo nestihl poslat k nebesům. Právě však po západu slunce hlavně začal oblíbený mráz. Hudba tentokrát duněla z kuchyně NSK, na kterou navázal nějaký DJ z Itálie. Medovina hladila na duši lépe než pivo a u ohně se zase debatovalo. Tentokrát již čistě o muzice. Vzhledem k tomu, že nikdo nezůstal natolik střízlivý, aby mohl mixovat, mejdan o půlnoci utichl s posledním bdícím. Ale kdyby. Zůstalo ohniště s kupou dříví na spálení a kdo vytuhl se zase postupně vracel k ohni. Vzpomněli jsme si na minulou akci, kdy jsme, abychom nerušili místní tekknem, z trucu pouštěli zvuk bouřky, který přece nemohl nikoho rušit. A pravda, nikoho nerušil, jen místní, kteří šli okolo sadu, se celou dobu divili, jak je možné, že uprostřed letní teplé noci, navzdory meteo-předpovědím slyší hřmění bouřky a krupobití. Další výborná kalba v sadu a poklidný mejdan plný zážitků, které raději zůstanou tajemstvím.

Nájezd

